

Will: Ik kom thuis

In februari verhuizen ruim 130 cliënten vanuit woonpaviljoens in Kwadijkerpark naar 3 nieuwe panden in hetzelfde park. Cliënten en medewerkers kijken ernaar uit! Op weg naar de verhuizing, delen zij hun verhaal. In deze achtste aflevering van de verhalenserie is het woord aan Will, die bij Prinsensichting woont:

“Na 3 jaar wonen in een cabine naast de woongroep, kijk ik uit naar mijn nieuwe appartementje met een eigen voordeur en huisnummer. Ik ga echt zelfstandig wonen. Dat had ik 5 jaar geleden niet durven dromen. Voor mij is het nieuwe appartement dat ik krijg, ter overbrugging omdat ik wacht op een plek buiten het terrein. Het nieuwe appartement is voor mij een enorme vooruitgang. Via de hal met een berging, kom je in de woonkamer met keukenblok en daarnaast heb ik nog een slaapkamer en badkamer. Het is allemaal ruim. Het is knus en oogt huiselijk. Ik kom thuis.

Mij is gevraagd welke wensen ik had voor de inrichting. Ik heb zelf de keuken uitgezocht. De koelkast is weggewerkt in het keukenblok. Dat verwacht je toch niet? Ook heb ik de vloer en de gordijnen uitgekozen en nagedacht wat ik nodig heb in de badkamer. En ik heb meegedacht over hoe ik zelf kan wassen en daarvoor een wasmachine uitgezocht. Als je dit appartement buiten Kwadijkerpark zou zetten, dan vind ik het helemaal perfect.

Ik heb even naar binnen gekeken. Mijn nieuwe kledingkast en nachtkastje staan er al. Ik zit nog te wachten op een seniorenbed. In het keukenblok zit ook een inductiekookplaat en een afzuigkap. Daarmee ben ik zeer in mijn nopjes. Op de groep zijn ze al gewend om te koken op zo’n inductiekookplaat. Voor mij zal het wel wennen zijn maar dat krijg ik wel onder de knie. Qua afmetingen van het appartement ben ik heel tevreden. Hoe groter het is, hoe meer ik zou moeten schoonmaken.”